

Warszawa, dnia 30 maja 1952 r.



B01j 4/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34860

Kl. 12 f, 4.

Władysław Neugebauer

(Bytom, Polska)

Czerpak do dawkowania odczynników ciekłych

Udzielono patentu z mocą od dnia 11 stycznia 1949 r.

Przedmiotem wynalazku jest czerpak, czyli naczynie czerpiące za każdym zanurzeniem jednakową ilość odczynnika ciekłego, wykonujące podczas działania dwa ruchy, a mianowicie posuwisty i obrotowy.

Zastosowanie dwóch ruchów czepaka pozwala na uniknięcie połączenia giętkiego, przeważnie rurką gumową, stosowanego przy ruchu czepaka wyłącznie posuwistym i zapewnia odmierzanie stale tej samej ilości odczynnika.

Dotychczas stosowano czepaki o ruchu wyłącznie obrotowym albo też wyłącznie posuwistym.

Wadą czepaka o ruchu wyłącznie obrotowym było to, że przy nieznacznym wahanu poziomu cieczy w zbiorniku zmieniały się znacznie ilości zaczerpywanej przez czerpak cieczy.

Wadą natomiast czepaka o ruchu wyłącznie posuwistym była konieczność zastosowania

giętkiego połączenia, przeważnie rurki gumowej, które w praktyce zawodziło, nie dając pewności ruchu.

Wad tych nie posiada czerpak według wynalazku posiadający narząd, który zanurza ten czerpak w cieczy, jak również wynurza go z niej w ruchu posuwistym, natomiast wypróżnia go w ruchu obrotowym.

Rysunek przedstawia przykładowo przedmiot wynalazku.

Na ramionach dźwigni 3, przymocowanej do zbiornika 1, osadzonego wahliwie na osi 4, zawieszono są za pomocą cięgieł 5 czepaki 2, osadzone obrotowo na czopach 6.

Odcinki zakończone strzałkami pokazują schematycznie ruchy czepaka, mianowicie odcinek *a* oznacza ruch obrotowy, odcinek zaś *b* — ruch posuwisty.

Czerpak lewy przedstawiony jest w chwili wypróżniania, prawy zaś — w chwili napełniania.

Sposób uruchamiania czerpaków oraz ich liczba może być dowolna.

Zastrzeżenie patentowe

Czerpak do dawkowania odczynników ciekłych, znamienny tym, że posiada jedno- lub

dwudzielny zbiornik (1), osadzony wahlwie na osi (4) i sztywnie połączony z jedno- lub dwuramienną dźwignią (3), przy czym na końcu każdego ramienia dźwigni (3) umocowane jest przegubowo cięgło (5) z osadzonym na nim na czopie (6) czerpakiem (2), który zanurzany jest w cieczy w ruchu posuwistym, opróżniany zaś w ruchu obrotowym.

Władysław Neugebauer

